

ΕΤΑΙΡΕΙΑ  
συγγραφέων  
HELLENIC  
AUTHORS'  
SOCIETY

# ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 1 • ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2005

δελτίο

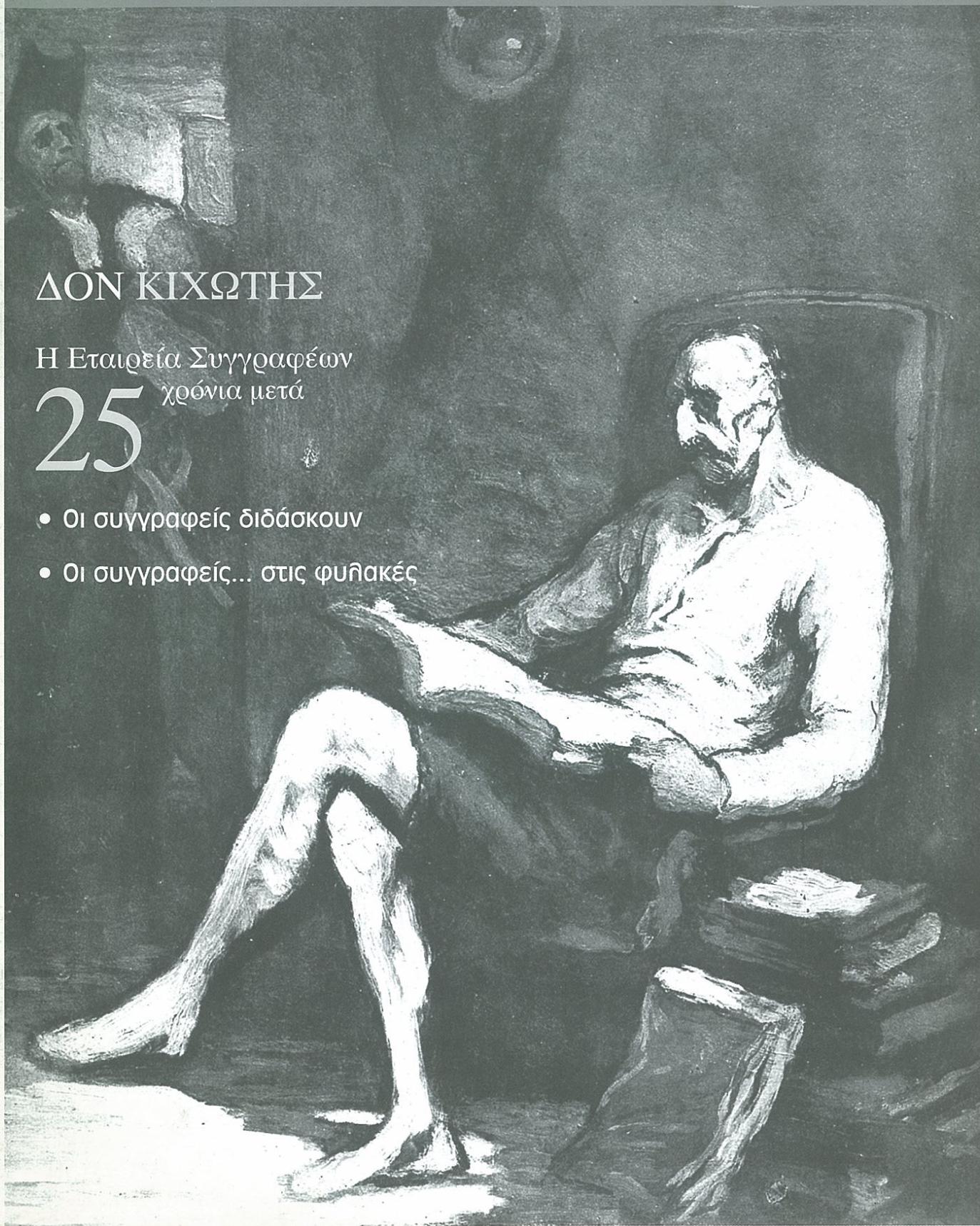
## ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

Η Εταιρεία Συγγραφέων

χρόνια μετά

25

- Οι συγγραφείς διδάσκουν
- Οι συγγραφείς... στις φυλακές





Το εξώφυλλο και τις εσωτερικές σελίδες κοσμούν οι λιθογραφίες του Γάλλου λιθογράφου, ζωγράφου και γλύπτη **Honoré Daumier** (1808 - 1879), με τεράστιο έργο και ιδιαίτερη συμβολή στην ανάνεωση της τέχνης της λιθογραφίας. Ο **Honoré Daumier** είναι γνωστός κυρίως από τις καρικατούρες με τις οποίες σατιρίσει την πολιτική και κοινωνική ζωή της Γαλλίας στην εποχή του και για τον τρόπο με τον οποίο εισήγαγε τις τεχνικές του υπερεστινισμού στη σύγχρονη τέχνη. Στον μεγαλύτερο από όλους τους σύγχρονους λογοτεχνικούς μύθους, τον Δον Κιχώτη, έχει αφιερώσει μια μεγάλη σειρά με σχετικές λιθογραφίες.

**ΕΤΑΙΡΕΙΑ  
ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ**  
HELLENIC  
AUTHORS'  
SOCIETY

Κορδιγκώνος 8,  
Αθήνα 11257  
Τηλ. 210-8231890  
Φαξ: 210-8232543

E-mail: grwrisoc@otenet.gr  
URL: http://www.dedalus.gr

#### ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ:

**Πρόεδρος:**  
Θανάσης Βαλτινός

**Αντιπρόεδρος:**  
Ρούλα Κακλαμάνη

**Γενικός Γραμματέας:**  
Θωμάς Σκάσσης

**Ταμίας:**  
Γιώργος Γεωργούσης

**Μέλη:**  
Κώστας Γεωργουσόπουλος  
Κλαίτη Σωτηριάδου  
Βαγγέλης Ραπτόπουλος

**Γραμματεία:** Λένα Σάββαρη

# ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ

## τεύχος ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2005

# ενημερωτικό δελτίο



3 Γιατί ενημερωτικό δελτίο και όχι Περιοδικό

Η Εταιρεία Βραβεύει

4

Το ασφαλιστικό & οι τιμητικές συντάξεις



5

Μερικά περί Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης Έργων Λόγου (ΟΣΔΕΛ)



6

XIX Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συγγραφέων  
Γενική Συνέλευση του CEATL



7

Το Διεθνές Κέντρο Λογοτεχνών και Μεταφραστών στη Ρόδο

Το σπίτι της Λογοτεχνίας στις Λεύκες της Πάρου



8-9

Η Εταιρεία Συγγραφέων 25 χρόνια μετά...



10-11

Δον Κιχώτης



12-13

Καλωσορίζοντας τα νέα μέλη



14-15

Μνήμες

16

Οι συγγραφείς διδάσκουν

Οι συγγραφείς... στις φυλακές

Εκδηλώσεις, δραστηριότητες

## Γιατί ενημερωτικό δελτίο και όχι Περιοδικό

Το Δ.Σ. στη συνεδρίαση της 11ης Μαΐου 2005 αποφάσισε μεταξύ άλλων: «την αναστολή του περιοδικού ΔΑΙΔΑΛΟΣ λόγω ελλείψεως χρημάτων, κυρίως, και την αντικατάσταση του με τριμηνιαίο συναφές δελτίο».

Το οικονομικό πρόβλημα των φορέων του Πολιτισμού στην παρούσα περίοδο είναι γνωστό. Ελπίζουμε και ευχόμαστε η δυσπραγία να είναι προσωρινή. Παράλληλα: σε σχέση τουλάχιστον με το περιοδικό, όπως και με άλλες εκδηλώσεις που αναφέρονται στην κάθε είδους επικοινωνία και εκπροσώπηση του Δ.Σ. και των μελών μας στα πολιτιστικά και στα εξέχοντα κοινωνικά δρώμενα εντός και εκτός της χώρας μας, αναζητούμε επίμονα ειδικές χορηγίες, προκειμένου να συνεχίσουμε τις δραστηριότητές μας.

Στόχος μας είναι η όσο το δυνατόν πιο αποτελεσματική επικοινωνία ανάμεσα στο Δ.Σ. και τα μέλη της Εταιρείας, καθώς και γενικότερα των μελών μεταξύ τους. Η σύσφιξη των σχέσεων, η προσπάθεια αλληλοκατανόησης και παραγωγής νέων ιδεών. Η δημιουργία προϋποθέσεων για την ανάπτυξη πρακτικών διακίνησης του πνευματικού και πολιτιστικού πλούτου που κατέχουμε ως σύνολο και ξεχωριστά ο καθένας. Η επιδίωξη λύσεων στα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Τα θέματα που επιλέξαμε κατά προτεραιότητα για τον περιορισμένο χώρο του παρόντος Ενημερωτικού Δελτίου είναι τα τρέχοντα ζητήματα που μας απασχολούν.

Σε μερικούς μήνες η Εταιρεία κλείνει τα 25 χρόνια λειτουργίας της. Ευκαιρία να αναλογιστούμε την αφετηρία και την πορεία της και να σκεφτούμε τη σημερινή της ταυτότητα, τις επιδιώξεις, τις ανάγκες, αλλά και τις ανάλογες δυνατότητές της.

Τιμάμε τα μέλη της που δεν υπάρχουν πια στη ζωή και καλωσορίζουμε τα νέα μέλη, υποδηλώνοντας τις προσδοκίες μας και τονίζοντας την ανάγκη για κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να συγκεντρώσουμε στους κόλπους του συλλογικού αυτού φορέα όλους τους συγγραφείς που διαθέτουν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις. Ενημερώνουμε για τις δραστηριότητες και τις εκδηλώσεις μας, για τις απόψεις μας και τον χειρισμό των προβλημάτων που μας απασχολούν.

Ευχαριστούμε, τέλος, όλα τα μέλη που συνέβαλαν στη διαμόρφωση της ύλης αυτού του Δελτίου.

Θανάσης Βαλτινός



## Η ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΒΡΑΒΕΥΕΙ

Το Δ.Σ. της Εταιρείας Συγγραφέων, λαμβάνοντας υπόψη τις παρούσες συνθήκες και τις δυνατότητες της Εταιρείας αποφάσισε την απονομή ενός Βραβείου Λογοτεχνίας με τον τίτλο:

**Βραβείο Εταιρείας Συγγραφέων  
ΔΙΔΩ ΣΩΤΗΡΙΟΥ**

Το Βραβείο αυτό θα απονέμεται στις αρχές κάθε έτους.

Με αυτό, θα βραβεύεται αλλοδαπός συγγραφέας που με τό έργο του και τις ενέργειές του στο εξωτερικό ανέδειξε τα ελληνικά Γράμματα ή συνέδραμε με τα γραπτά, την έρευνα και την επιφροή του, στη διάδοσή τους στην αλλοδαπή.

Επίσης, δίδεται σε Έλληνα λόγιο που η διάδοση του έργου του στο εξωτερικό συνετέλεσε στην αναγνώριση της νεοελληνικής Λογοτεχνίας ή η απήχησή του στο εσωτερικό συνέβαλε στην ουσιαστική αναβάθμιση των πολιτιστικών μας πραγμάτων.

## Το ασφαλιστικό & οι τιμητικές συντάξεις

**Το ασφαλιστικό:** Ύστερα από μύριες όσες προσπάθειες του προηγούμενου Δ.Σ. και της Επιτροπής που αυτό είχε συστήσει έχουμε πια έναν καλό νόμο από την προηγούμενη Κυβέρνηση.

**Αλλά:** εκκρεμούν ένα Προεδρικό Διάταγμα και μία Υπουργική Απόφαση, τα οποία συναντούν δυσκολίες παρά την καλή επικοινωνία μας με τους αρμόδιους και αυτής της Κυβέρνησης και την διάθεση που δείχνουν. Το ουσιαστικό αντεπιχείρημα που προβάλλεται, οδηγώντας στο πάγωμα αυτού του νόμου, είναι το γεγονός ότι αφορά λίγες μόνον περιπτώσεις ανασφάλιστων (από άλλο επάγγελμα) συγγραφέων.

**Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών:** Συναφές πρόβλημα είναι αυτό της θεώρησης Δ.Π.Υ. το οποίο επιδιώκουμε να λυθεί άμεσα με έκδοση ερμηνευτικής εγκυκλίου προς τις εφορίες, ανεξάρτητα από τα άλλα ζητήματα της λειτουργίας του νόμου. Το αίτημά μας αυτό, γίνεται κατ' αρχήν δεκτό από τους αρμόδιους κυβερνητικούς παραγοντες, αλλά συναντά δυσκολίες στην προώθησή του από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

Για το θέμα αυτό, καλούμε τα ενδιαφερόμενα μέλη μας να επικοινωνήσουν με τη γραμματεία για ειδικότερη ενημέρωση.

**Οι Τιμητικές Συντάξεις:** Με μια διαδικασία τροπολογιών που άρχισε ξαφνικά το καλοκαίρι του 2002, συνέβη κάτι το πρωτοφανές: Μια έμμεση άκρως απαξιωτική για τον πνευματικό κόσμο και οδυνηρή για τους προσωπικά θιγόμενους, κατάργηση στην ουσία των τιμητικών συντάξεων. Και τούτο παρά το ότι δεν υπάρχει ιδιαίτερο όφελος του Κράτους και της Εθνικής Οικονομίας.

Οι απόψεις μας για τη νέα κατάσταση (μετά τον νόμο αυτόν) και τα ανάλογα αιτήματά μας προς τη νέα Κυβέρνηση, είναι:

● **Συμφωνούμε με την ουσιαστική προϋπόθεση της «παροχής διακεκριμένων υπηρεσιών στην ανάπτυξη των τεχνών ή των γραμμάτων».**

● **Συμφωνούμε επίσης στο ότι η Πολιτεία πρέπει να πάρει όλα τα μέτρα ώστε να μην ασκούνται πιέσεις από καμία πλευρά, (της κυβερνητικής μη εξαιρουμένης) κατά την εφαρμογή του κριτήριου αυτού και να αυξάνεται έτσι ο αριθμός των αιτήσεων που γίνονται δεκτές για την παροχή τιμητικών συντάξεων σε πρόσωπα που δεν καλύπτουν αυτή την ουσιαστική προϋπόθεση.**

● **Συμφωνούμε με τις αλλαγές που έγιναν στη σύνθεση και τον τρόπο διορισμού της Επιτροπής που κρίνει την ύπαρξη της ουσιαστικής αυτής προϋπόθεσης.**

● **Διαφωνούμε με την προϋπόθεση να μην έχει ο αιτών άλλη σύνταξη οιουδήποτε ύψους και από οποιονδήποτε φορέα, παράλληλα με τον έλεγχο των εισοδημάτων και την καθιέρωση του μισού, σχεδόν απαγορευτικού, ορίου (πλαφόν) από τον προηγούμενο νόμο. Αυτό αποτελεί νέα δυσμενέστατη οικονομική προϋπόθεση και μάλιστα με εφαρμογή και στις εκκρεμείς (για μεγάλο χρονικό διάστημα) αιτήσεις. Η ρύθμιση αυτή είναι απολύτως αντιδεοντολογική, πρωτοφανής και πιθανότατα αντισυνταγματική. Είναι αντίθετη με υποσχέσεις αρμόδιων στελεχών της Κυβέρνησης και δηλώσεις κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στη Βουλή των Ελλήνων.**

● **Διαφωνούμε επίσης με τη νέα διάταξη σύμφωνα με την οποία ο αιτών πρέπει να έχει ασφαλιστεί για χρονικό διάστημα τουλάχιστον ενός έτους για την ίδια αιτία για την οποία ζητάει την τιμητική σύνταξη και η οποία πλήττει όσους δεν έχουν ασφαλιστεί καθόλου, χωρίς δική τους υπαιτιότητα:** προφανώς όλους εκείνους που βρίσκονται ήδη ή πλησιάζουν στην συμπλήρωση της απαιτούμενης ηλικίας. Κι αυτό βεβαίως σημαίνει κατάργηση του θεσμού·

Τα θέματα αυτά τέθηκαν υπόψη των αρμόδιων Υπουργών Οικονομίας μαζί με ορισμένες διοικητικο-οργανωτικές λεπτομέρειες, υιοθετήθηκαν ως ένα σημείο, ετοιμάστηκαν σχετικές τροπολογίες, οι οποίες όμως δεν προχώρησαν για ψήφιση.

Ηδη, έχουμε προτείνει στη νέα Κυβέρνηση:

να καταργήσει όλες αυτές τις υπονομευτικές προϋποθέσεις, να επαναφέρει σε ισχύ τοΝόμο του 1996 και να τον βελτιώσει ως προς το ύψος της Σύνταξης και το προβλεπόμενο πλαφόν εισοδήματος, καταργώντας το τελευταίο ή ορίζοντάς το σε ποσό που η κοινή λογική θα μπορούσε να θεωρήσει παραδεκτό.

Το θέμα βεβαίως δεν είναι εύκολο να αντιμετωπιστεί, αλλά δεν το εγκαταλείπουμε τουλάχιστον έως ότου έχουμε μια γραπτή απάντηση που θα τιμά, ή θα εκθέτει όχι μόνον την προηγούμενη Κυβέρνηση και το αρμόδιο Υπουργείο που δημιούργησε αυτήν την κατάσταση, αλλά και την παρούσα Κυβέρνηση στην περίπτωση που θα αρνηθεί να τη διορθώσει. Στο διάστημα αυτό, οι προσπάθειές μας έχουν στραφεί και στο ενδεχόμενο δικαστικών ενεργειών οι οποίες, για ορισμένες τουλάχιστον περιπτώσεις κρίνονται εφικτές.

Ρούλα Κακλαμανάκη

## Μερικά περι Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης Έργων Λόγου (ΟΣΔΕΛ)

● 442 συγγραφείς (εκ των οποίων οι 230 είναι συγγραφείς λογοτεχνικών έργων) έχουν μέχρι σήμερα υπογράψει συμβάσεις με τον Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης Έργων Λόγου.

● 190 συγγραφείς έχουν εισπράξει ως τώρα τα ποσά που δικαιούνται από τη Β' διανομή ανάλογα με τον αριθμό των βιβλίων που έχουν εκδώσει. Όσοι συγγραφείς έχαν υπογράψει σύμβαση με τον ΟΣΔΕΛ μέχρι την 31/03/2005 εισέπραξαν επιπλέον επιδότηση ώστε τα το συνολικό ποσό να μην είναι μικρότερο των 200 ευρώ.

● Το μέλος μας Αναστάσης Βιστωνίτης, όπως είχε προτείνει και στη Γενική Συνέλευση του Μαρτίου, εκχώρησε το ποσό αυτό στην Εταιρεία Συγγραφέων, επειδή όμως η διαδικασία είσπραξης είναι νομικά περίπλοκη, καλύτερα είναι όποιος θέλει να τον μιμηθεί να το εισπράττει πρώτα ο ίδιος και να το δωρίζει επειτα στην Εταιρεία.

● Ο ΟΣΔΕΛ επιδιώκει συνεχώς την είσπραξη των δικαιωμάτων των συγγραφέων από όλους τους υπόχρεους. Μέσα στο 2005 εκδόθηκαν 40 δικαστικές αποφάσεις, ενώ εκκρεμούν 60 δίκες. Σημαντική εξέλιξη αποτελεί η απόφαση του Β' Τριμελούς Εφετείου Αθηνών, που έκαθαρίσει οριστικά το αυτονότητο: **Απαγορεύεται η φωτοτυπική αναπαραγωγή βιβλίου από φωτοτυπικά καταστήματα έστω και σε ένα αντίτυπο.** Το Δικαστήριο δέχτηκε την έφεση κατά της πρωτόδικης αθωατικής απόφασης, η οποία νομιμοποιούσε τη φωτοτυπία ακόμα και ολόκληρου βιβλίου από φωτοτυπικό κατάστημα χωρίς την άδεια των δημιουργών!

● Ο ΟΣΔΕΛ πιστεύει ότι έγινε ένα σημαντικό βήμα για την εξάλειψη της πειρατείας. Στόχος του ΟΣΔΕΛ δεν είναι οι ποινικές διώξεις, αλλά η ενημέρωση όλων των ενδιαφερομένων γι' αυτό και συνεχίζει την εκστρατεία ενημέρωσης με αφίσες, αυτοκόλλητα, επιστολές, ομιλίες και παραστάσεις προς όλους τους αρμόδιους φορείς. Επίσης έχει στρέψει τις προσπάθειές του στην κατεύθυνση υπογραφής προγραμματικών συμβάσεων με τα Πανεπιστήμια. Με τον τρόπο αυτό ελπίζει ότι σύντομα θα φτάσουμε και εμείς στο επίπεδο των πολιτισμένων χωρών, όπου η πνευματική δημιουργία προστατεύεται αυστηρότατα και αυτό αποτελεί συνείδηση του συνόλου της κοινωνίας.

Η ιστορία διώκτης  
της ελευθερίας του λόγου;

(Η υπόθεση Ορχάν Παμούκ)

Όπου και από όποιον διώκεται κάποιος για τις απόψεις του ακρωτηριάζεται η ελευθερία όλων μας. Στην περίπτωση του Ορχάν Παμούκ όμως τα πράγματα μοιάζουν λίγο πιο περίπλοκα απ' όσο τα περιγράφει η γενική αυτή αρχή. Η διωξη του συγγραφέα έρχεται σε μια στιγμή που η Τουρκία ξεκινά μετά βαίων και κλάδων την πορεία της για την πλήρη ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την ένωση της πνευματικής ελευθερίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Και, το κυριότερο, η διώξη αφορά την δημόσια παραδοχή, εκ μέρους του συγγραφέα, της γενοκτονίας των Αρμενίων το 1915, παραδοχή η οποία, κατά την τουρκική νομοθεσία προσβάλει τον στρατό και το διοί το τουρκικό κράτος. Δεν χρειάζεται εδώ να προσθέσουμε το αυτονότητο: κανένα έθνος που έχει μερικά χρόνια Ιστορίας στην πλάτη του δεν μπορεί να αισθάνεται αθώο. Όλοι μας κουβαλάμε κάποιες ενοχές και το θέμα δεν είναι τι εκάναν οι παπιτούδες μας στην Ιστορία αλλά πώς διαχειρίζομαστε εμείς αυτήν την Ιστορία που μας κληροδότησαν.

Η Εταιρεία Συγγραφέων αποφάσισε να εκδώσει ψήφισμα συμπαράστασης στον Τούρκο συγγραφέα, που δικάζεται στις 16 Δεκεμβρίου για τις γνωστές δηλώσεις του, να το επιδώσει στην Τουρκική Πρεσβεία και να προβεί σε κάθε άλλο διάβημα που θα κρίνει ως τότε αναγκαίο.

To Δ.Σ.

Κι εμείς, θα μου πείτε, ως κοινότητα, έχουμε την δυνατότητα να αναλάβουμε τις ενοχές μας; Σίγουρα όχι, όπως και είναι σίγουρο ότ

Τα μέλη του Δ.Σ. Βαγγέλης Ραπτόπουλος και Κλαίτη Σωτηριάδου εκπροσώπησαν αντίστοιχα την Εταιρεία στα συνέδρια του EWC (Άμστερνταμ 6-8/10) και του CEATL (Βαρκελώνη 13-15/10)

## XIX Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συγγραφέων

Αγαπητοί συνάδελφοι,

Την Παρασκευή 7 και το Σάββατο 8 Οκτωβρίου 2005, συμμετείχα ως εκπρόσωπος της Εταιρείας Συγγραφέων στο XIX Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Συγγραφέων (European Writers Congress ή αλλιώς EWC), που πραγματοποιήθηκε στο Άμστερνταμ.

Ο συνάδελφός μας Αναστάσης Βιστωνίτης, αντιπρόσδρος του απερχόμενου διοικητικού συμβουλίου του EWC επανεκλέχθηκε στο ίδιο αξίωμα, ενώ πρόεδρος εκλέχθηκε ο εκπρόσωπος των Νορβηγών.

Στη διάρκεια του συνεδρίου συζητήθηκε η μεταφορά της έδρας του EWC από το Μόναχο στις Βρυξέλλες (ώστε να βρίσκεται κοντά στα κέντρα λήψης αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Κοινότητας) και το νομοθετικό στάτους της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Ιδιαίτερος προβληματισμός υπήρξε για το έδρανο του EWC θα πρέπει στο μέλλον να στραφεί περισσότερο σε ζητήματα συνδικαλιστικά (όπως η είσπραξη πνευματικών δικαιωμάτων) ή να επικεντρωθεί σε αμιγή πολιτιστικά θέματα. Με επικρατέστερη, φυσικά, την άποψη για το συνδυασμό και των δύο.

Τέλος, η απερχόμενη πρόεδρος, Maureen Duffy, προκάλεσε αίσθηση διεκτραγωδώντας την κατάσταση στο χώρο του ευρωπαϊκού βιβλίου, όπου η καλπάζουσα εμπορευματοποίηση και το κυνήγι του μπεστ σέλερ τείνουν να υποβαθμίσουν την αυθεντική πνευματική δημιουργία.

Το κείμενο αυτής της ομιλίας και τα υπόλοιπα έντυπα υλικά του συνεδρίου (από την ημερήσια διάταξη μέχρι την επιστολή συμπαράστασης στον διωκόμενο Τούρκο συγγραφέα Ορχάν Παμούκ) βρίσκονται στη διάθεση κάθε ενδιαφερόμενου, στα γραφεία της εταιρείας.

Βαγγέλης Ραπτόπουλος

## Γενική Συνέλευση του CEATL

(Conseil Européen des Associations de Traducteurs Littéraires)

Συμμετείχαν οι παρακάτω χώρες: Αγγλία, Αυστρία, Βέλγιο, Γαλλία, Γερμανία, Ελβετία, Ελλάδα, Ιρλανδία, Ισπανία, Κροατία, Νορβηγία, Ολλανδία, Ουγγαρία, Πορτογαλία, Σλοβακία, Σλοβενία, Σουηδία, Τσεχία και Φινλανδία. Η αντιπρόσωπος της Αυστρίας, ενημέρωσε τα μέλη πως επίκειται η έκδοση του Translator's Companion σε ψηφιακή μορφή (Φεβρουάριος 2006) με πλήρη ενημέρωση.

Συζητήθηκαν οι σχέσεις του CEATL με το EWC, το FIT, το EFAH (European Forum for Art and Heritages) και το RECIT, (Réseau Européen des Centres Internationaux de Traducteurs littéraires).

Ορίστηκε επιτροπή που θα συντάξει ένα πρότυπο συμβόλαιο για όλους τους ευρωπαίους μεταφραστές λογοτεχνίας.

Το προεδρείο του CEATL θα επιδιώξει συνάντηση με τον επίτροπο Mr Figel για την ψήφιση οδηγίας της Κοινότητας σχετικά με τους μεταφραστές λογοτεχνίας και τις αμοιβές τους. Ταυτόχρονα συστήθηκε ομάδα, η οποία θα ετοιμάσει με τη βιοθέτια ειδικών ένα ερωτηματολόγιο για όλες τις εταιρείες-μέλη ώστε να υπάρξει μια συγκριτική μελέτη για τους μεταφραστές λογοτεχνίας πάνω στην οποία θα βασιστούν οι προτάσεις για βελτιώσεις.

Έγινε πολύωρη συζήτηση σχετικά με τα δευτερεύοντα δικαιώματα, άγνωστα κατά την ώρα της υπογραφής, από τα οποία συνήθως ο μεταφραστής παραποτείται στο συμβόλαιο που υπογράφει, πράγμα που είναι παράνομο, και αποφασίστηκε να εκδοθεί ψήφισμα σχετικά με τα δικαιώματα των συγγραφέων και των μεταφραστών.

Αποφασίστηκε να μπουν στην ιστοσελίδα του CEATL οι πληροφορίες για ευρωπαϊκές σπουδές μεταφραστών λογοτεχνίας σε κέντρα μετάφρασης.

Αποχώρησε από το συμβούλιο η γραμματέας του CEATL κι έγινε ψηφοφορία για το νέο συμβούλιο. Εκλέχθηκαν παμψηφεί οι: Giuliana Zeuli, Jaqueline Csuss και Κλαίτη Σωτηριάδου και η Ros Schwartz με 22 ψήφους. Το Συμβούλιο αποφάσισε να συνεχίσει η Ros Schwartz (Αγγλία) ως πρόεδρος, η Giuliana Zeuli (Ιρλανδία) ως ταμίας, ενώ αντιπρόεδρος ορίστηκε η Jaqueline Csuss (Αυστρία) και γραμματέας η Κλαίτη Σωτηριάδου.

Κλαίτη Σωτηριάδου

## Το Διεθνές Κέντρο Λογοτεχνών και Μεταφραστών στη Ρόδο



**Το Κέντρο** – Κύματα Τριών Θαλασσών – λειτουργεί υπό την αιγίδα της UNESCO από το 1996 και ελέγχεται από το Δήμο Ροδίων. Η απόφαση ίδρυσής του πάρθηκε το 1994 κατά τη διάρκεια ταξιδιού στη Μαύρη Θάλασσα με τη συμμετοχή 400 περίπου συγγραφέων και μεταφραστών από 30 χώρες οι οποίες βρίσκονται στο τρίγωνο των τριών θαλασσών: Βαλτικής, Μαύρης θάλασσας, Αιγαίου Πελάγους. Στόχος ήταν η δημιουργία ενός FORUM συγκέντρωσης και συνάντησης των ανθρώπων της λογοτεχνίας και της λογοτεχνικής μετάφρασης για την ανάπτυξη των διεθνών σχέσεων και την προώθηση των προϋποθέσεων υλοποίησης του οράματος μιας Ευρώπης του πολιτισμού και του πνεύματος.

**Με θέα το ανοιχτό Αιγαίο Πέλαγος**, σε μια, σαν απομονωμένη πλαγιά, υψωμένη πάνω από μια θάλασσα συνήθως φουρτουνιασμένη και τον αέρα να σφυρίζει ευχάριστα σε πολλές γλώσσες, μα και κοντά στο κέντρο της πόλης, ένα παραδοσιακό κτήριο, στεγάζει το Κέντρο της Ρόδου: τα διοικητικά γραφεία, τους χώρους των συναντήσεων, τη βιβλιοθήκη και άλλες λειτουργικές αίθουσες. Δίπλα, σε μια νέα πτέρυγα, ο Ξενώνας, με 10 άνετα και αισθητικά άρτια, μονόκλινα δωμάτια με το μπάνιο τους και την ανάλογη επίπλωση για συγγραφείς και μεταφραστές προσφέρει φιλοξενία από δύο έως έξι εβδομάδες, όντας χώρος αυτοσυγκέντρωσης, δουλειάς, αλλά και επικοινωνίας.

**Το Κέντρο** αναπτύσσει και διάφορες άλλες δραστηριότητες. Εκδίδει το περιοδικό ΗΛΙΟΣ και οργανώνει συναντήσεις με στόχο τη σύσφιξη των σχέσεων των Λογοτεχνών και Μεταφραστών από τις παραπάνω χώρες, καθώς επίσης και τη σύσφιξη των σχέσεων με παρόμοιους οργανισμούς και διεθνείς οργανώσεις όλου του κόσμου.

**Παράλληλα** με τη συνδρομή που παρέχει σε λογοτέχνες και μεταφραστές των χωρών που προαναφέρονται, για την καλύτερη προώθηση του έργου τους και τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας τους, αναπτύσσει δραστηριότητες και γύρω από κορυφαία ζητήματα εδραίωσης της ειρηνικής συνύπαρξης των λαών.

**Λειτουργώντας** διαχρονικά σαν ενδιάμεσος σταθμός μεταξύ εθνών και πολιτισμών, η Ρόδος διαθέτει την ικανότητα να προωθήσει άμεσα την ειρήνη φιλοξενώντας τις συνομιλίες Παλαιστινών - Ισραηλινών γύρω από τις δημοκρατικές δομές του νέου παλαιστινιακού κράτους.

Τηλέφωνο επικοινωνίας: 22410 32510

Ρούλα Κακλαμανάκη

## Το σπίτι της Λογοτεχνίας στις Λεύκες της Πάρου



Το **Σπίτι της Λογοτεχνίας** έχει διαδεχτεί το παλιό Ξενία στις Λεύκες της Πάρου. Ξενών Λευκών αναγράφεται στο εντοιχισμένο μαρμαράκι στην είσοδό του.

**Φιλόξενο πράγματι**, και για τους λογοτέχνες και για τα χειλόδοντα που ανενόχλητα χτίζουν φωλιές και αναθρέφουν τα μικρά τους στους κοινόχρηστους χώρους.

**Οι Λεύκες**, παλιά πρωτεύουσα της Πάρου, έχει γλιτώσει την αλληλένδετη οικοδομική και τουριστική επιδρομή, και έχει διατηρήσει την ομορφιά, τη δροσιά και την ηρεμία της. Η θάλασσα κοντινή, οχτώ με δέκα χιλιόμετρα, και η συγκοινωνία με το λεωφορείο ανώδυνη.

Το **Σπίτι της Λογοτεχνίας**, προϊόν συνεργασίας και σύμπνιας σκοπών του ΕΚΕΜΕΛ με τον Δήμο της Πάρου, έχει 16μονοκλίνα και δίκλινα δωμάτια, πεντακάθαρα, όλα με μπαλκονάκι που ή στα δέντρα πίσω βλέπουν ή πέρα στη θάλασσα έως τη Νάξο.

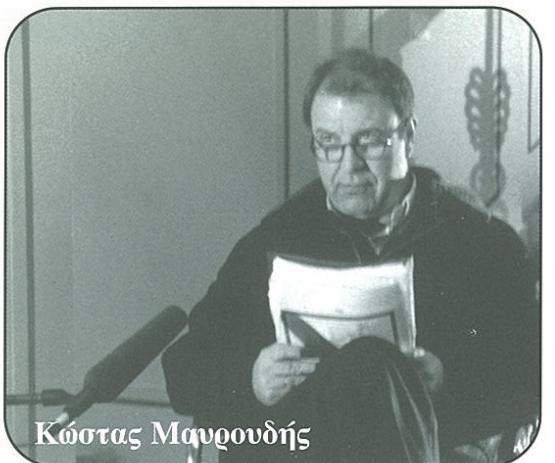
**Η Κατερίνα** είναι αυτό που λέμε «η ψυχή του σπιτιού» Απίστευτα πρόθυμη και εξυπηρετική. Αν δεν προβάλεις αντίρρηση, εννοεί να καθαρίζει καθημερινά τα δωμάτια. Αν σκέφτεται κάτι αμφίβολο για τους λογοτέχνες, δεν το λέει. Αυτό που λέει είναι πάντοτε ενθαρρυντικό.

**Μια τεράστια** κουζίνα, αφιερωμένη στη συνύπαρξη παλιού και καινούριου: Γκάζι του '50 και ηλεκτρική κουζίνα, πίνακας και διακόπτες σε κρυφά μέρη, αντικολλητικά τηγάνια και μπακιέρνια μπρίκια, σερβίτσια από τις μέρες του ξενοδοχείου.

**Μια μικρή** βιβλιοθήκη, μια απλόχωρη σάλα φαγητού, ένας καλοίσκιωτο καθιστικό, μια υπέροχη σκιερή βεράντα, fax, p.c., internet.

**Αν θες** να γράψεις και να διαβάσεις, ο τόπος είναι ιδανικός. Αν θες να περπατήσεις και να κολυμπήσεις, οι δυνατότητες είναι σχεδόν ανεξάντλητες.

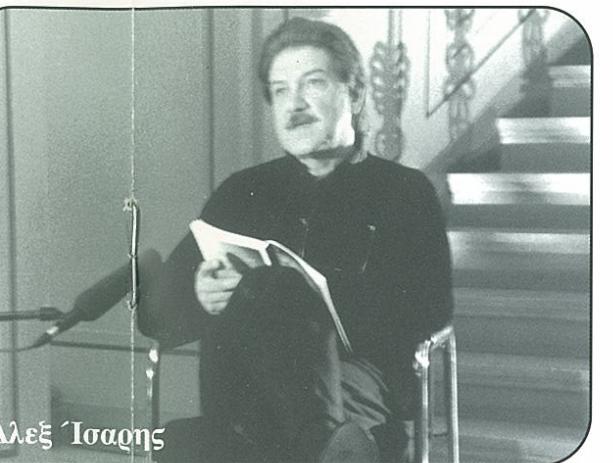
**Τρεις τέσσερις** φορές το μήνα συνεστ



Κώστας Μαυρουδής



Παυλίνα Παμπούδη



Αλέξης Ιασωνής

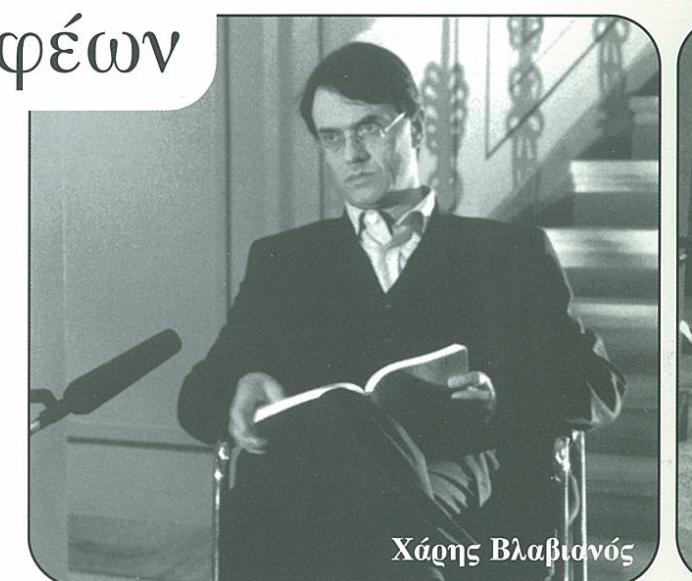
# Η Εταιρεία Συγγραφέων 25 χρόνια μετά...



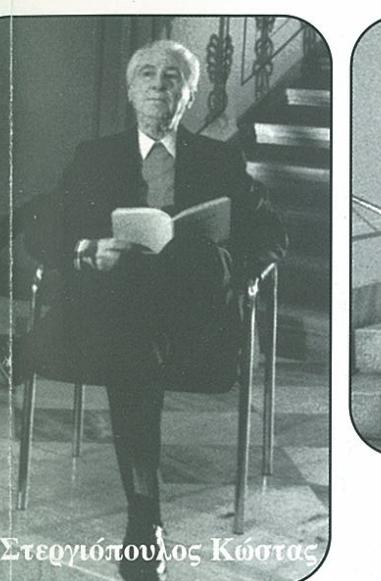
Λύντια Στεφάνου



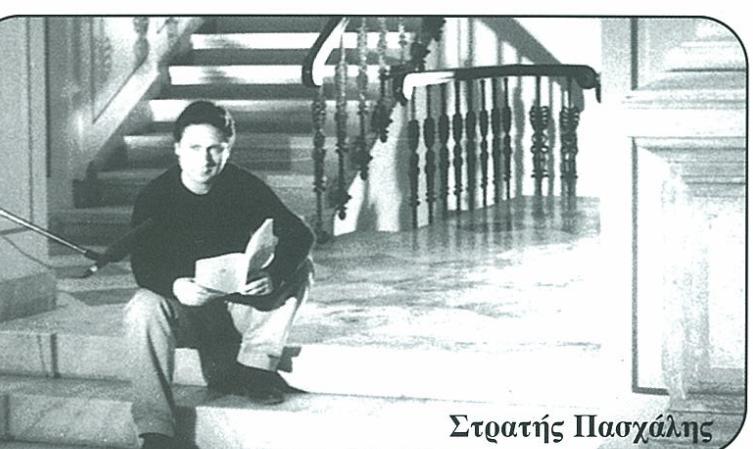
Σπύρος Βρεττός



Χάρος Βλαβιονός



Στεργιόπουλος Κώστας



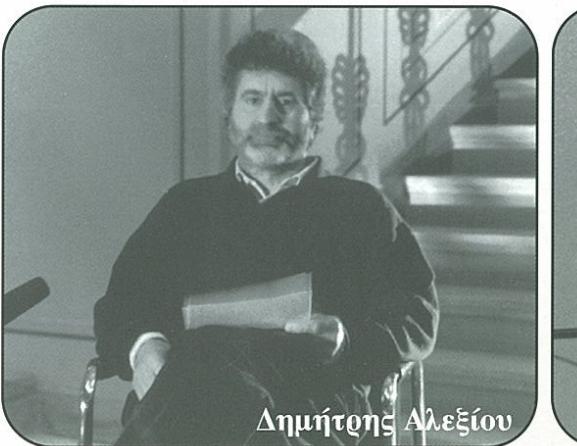
Στρατής Πασχάλης



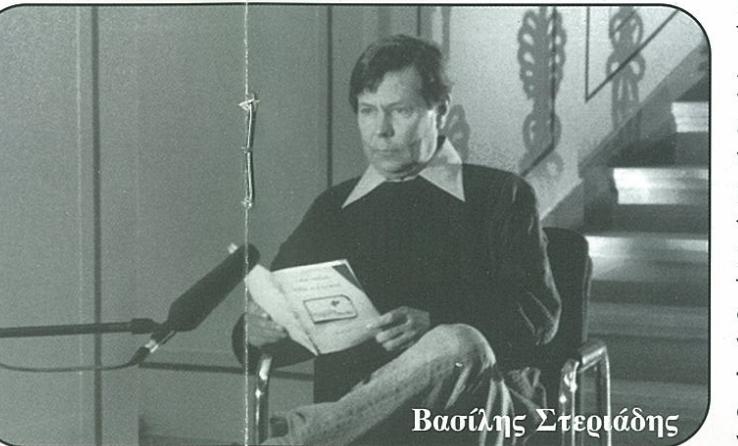
Λεία Χατζοπούλου-Καραβία



Άντεια Φαντζή



Δημήτρης Αλεξίου



Βασίλης Στεργάδης

Μάρτιος 1998. Κτίριο Μελά της Εθνικής Τράπεζας. **ΗΜΕΡΑ ΠΟΙΗΣΗΣ.**

Μια πρωτοβουλία που έγινε θεσμός.

ς θυμηθούμε την Ιδρυτική Διακήρυξη της 2ας Ιουλίου 1981:

«Οι συγγραφείς που υπογράφουν αυτό το κείμενο προέρχονται από διαφορετικούς αισθητικούς, ιδεολογικούς ή πολιτικούς χώρους και από διαφορετικές γενιές. Πέρα όμως από τις διαφορές τους, συμφωνούν σε ορισμένες βασικές αρχές, που επιθυμούν με τη δήλωσή τους αυτή να τις διατυπώσουν δημόσια, υπογραμμίζοντας ότι διατηρούν στο ακέραιο τις προσωπικές πεποιθήσεις τους. Πιστεύουν ότι η ελευθερία και η πολλαπλότητα στην έκφραση, η αντιπαράθεση των ιδεών, η ανεξαρτησία της πνευματικής δημιουργίας από κρατικές, κομματικές ή άλλες οικονομικής τάξεως χειραγωγήσεις αποτελούν αναγκαίους όρους για την πραγμάτωση του συγγραφικού έργου.

**Ταυτόχρονα όμως,** πιστεύουν στην ενεργητική και την κατά πεποίθηση συμμετοχή των πνευματικών ανθρώπων στα κοινά για την αποτίμηση του παρόντος και τον καθορισμό του μέλλοντος της χώρας, ιδιαίτερα σε ότι αφορά στην παιδεία και τη γλώσσα.

**Πιστεύουν** ότι η προάσπιση της δημοκρατίας και των δικαιωμάτων του ανθρώπου και του πολίτη είναι χρέος κοινό. Σ' έναν κόσμο που χρειάζεται την αλληλεγγύη, αισθάνονται αλληλέγγυοι με κάθε συγγραφέα και με κάθε άνθρωπο, οπουδήποτε της γης, που διώκεται για το έργο και τις ιδέες του.

**Για τους** λόγους αυτούς πιστεύουν ότι έχουν την υποχρέωση να συμπαραταχθούν

σε μια συλλογική προσπάθεια, που θα καθιστούσε δυνατή τη συγκρότηση ενός φορέα αντιπροσωπευτικού του πνευματικού δυναμικού του τόπου και ικανού να εκφράσει τις αρχές αυτές και, συγχρόνως, να προστατεύσει τα έννομα συμφέροντα των μελών του. Γιατί θεωρούν αυτονότη ότι το έργο του συγγραφέα, παρά τον ιδιαίτερο χαρακτήρα του, είναι μορφή εργασίας, από την άσκηση της οποίας απορρέουν δικαιώματα που πρέπει να αναγνωρίζονται και να εξασφαλίζονται, χωρίς αυτό να σημαίνει προνομιακή μεταχείριση, αλλά ούτε και δυσμενείς διακρίσεις για τον συγγραφέα.»

**Στο χρονικό διάστημα** που πέρασε και αντιστοιχεί σε ένα τέταρτο του αιώνα, έγιναν πολλά στον τόπο μας, στην Ευρώπη, στον κόσμο. Μεγάλες κοινωνικοπολιτικές ανακατατάξεις, πρωτοφανή γεγονότα, ταχύρυθμες και απρόσμενες εξελίξεις: νέες τεχνολογίες, νέες αντιλήψεις, νέα δεδομένα, νέες πολιτικές και επικοινωνιακές πρακτικές. Καταστάσεις που οδηγούν σε αναθεωρήσεις, ωθούν σε νέες κατευθύνσεις, αλλά και δημιουργούν νέες ανάγκες, προβάλλουν καινούργια αδιέξοδα και απαιτούν περισσότερες προϋποθέσεις τόσο για τη δημιουργική εργασία, όσο και την επιβίωση των συγγραφέων.

**Κι όμως:** η προ 25ετίας αυτή διακήρυξη ισχύει καθ' όλα και εκφράζει τη διαχρονικότητα μας ανοιχτής πρότασης για σταθερή και διαρκή ανταπόκριση απέναντι στην πραγματικότητα μέσα στην οποία παράγεται το πνεύμα και ο πολιτισμός.

**Αλλά τι** μας απασχολεί σήμερα σε πρακτικό κυρίως επίπεδο λειτουργίας και δράσης, δυνατοτήτων και αδυναμιών; Πώς ανταποκρινόμαστε στους καιρούς; Πώς κινούμαστε και τι ζητάμε μέσα σ' έναν κόσμο που εξελίσσεται καλλιεργώντας τις τάσεις του λαϊκισμού στο πλαίσιο μιας εξουσιαστικής εμπορευματοποίησης άνευ ορίων και άνευ όρων;

**Μεγαλύτερη δραστηριότητα.** Πιο δραστική παρέμβαση στο πολιτιστικό και το κοινωνικό γίγνεσθαι. Οι δυσκολίες πολλές, τα μέσα από πενιχρά έως ανύπαρκτα. Μπορεί η παρουσία μας να είναι υπολογίσιμη και οι απόψεις μας «σεβαστές», αλλά η αντιμετώπιση των αιτημάτων μας, ακόμη και των θεωρητικά αποδεκτών, χρονίζει επικινδυνά παρά τις επίμονες προσπάθειες που καταβάλουμε και τις υποσχέσεις που εισπράττουμε. Στα κείμενα του παρόντος ενημερωτικού Δελτίου, αναφέρομαστε στις λεπτομέρειες των επί μέρους θεμάτων.

**Το Διοικητικό Συμβούλιο,** καλεί τα μέλη σε συμμετοχή. Σ' αυτό το μικρό έστω βήμα, και σε άλλα που θα δημιουργήσουμε (ημερίδες, ειδικές συναντήσεις, επιτροπές κλπ.) περιμένουμε τις απόψεις και τις προτάσεις, τις ιδέες και τις κρίσεις σας.

# ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

Προ καιρού, ζητήσαμε από τα μέλη μας μικρά κείμενα σε σχέση με τον Δον Κιχώτη και τον Σάντσο Πάντσα, για το Ημερολόγιο του 2006 που είναι αφιερωμένο σ' αυτό το θέμα. Επειδή τα κείμενα που λάβαμε δεν επαρκούσαν για να καλυφθούν όλες οι εβδομάδες του χρόνου, κρίθηκε σκόπιμο, για την αξιοποίησή τους, να χρησιμοποιηθούν (με την αλφαριθμητική σειρά των ονομάτων), στην πλαισίωση των περιεχομένων του παρόντος και του επόμενου τεύχους του Ενημερωτικού Δελτίου.

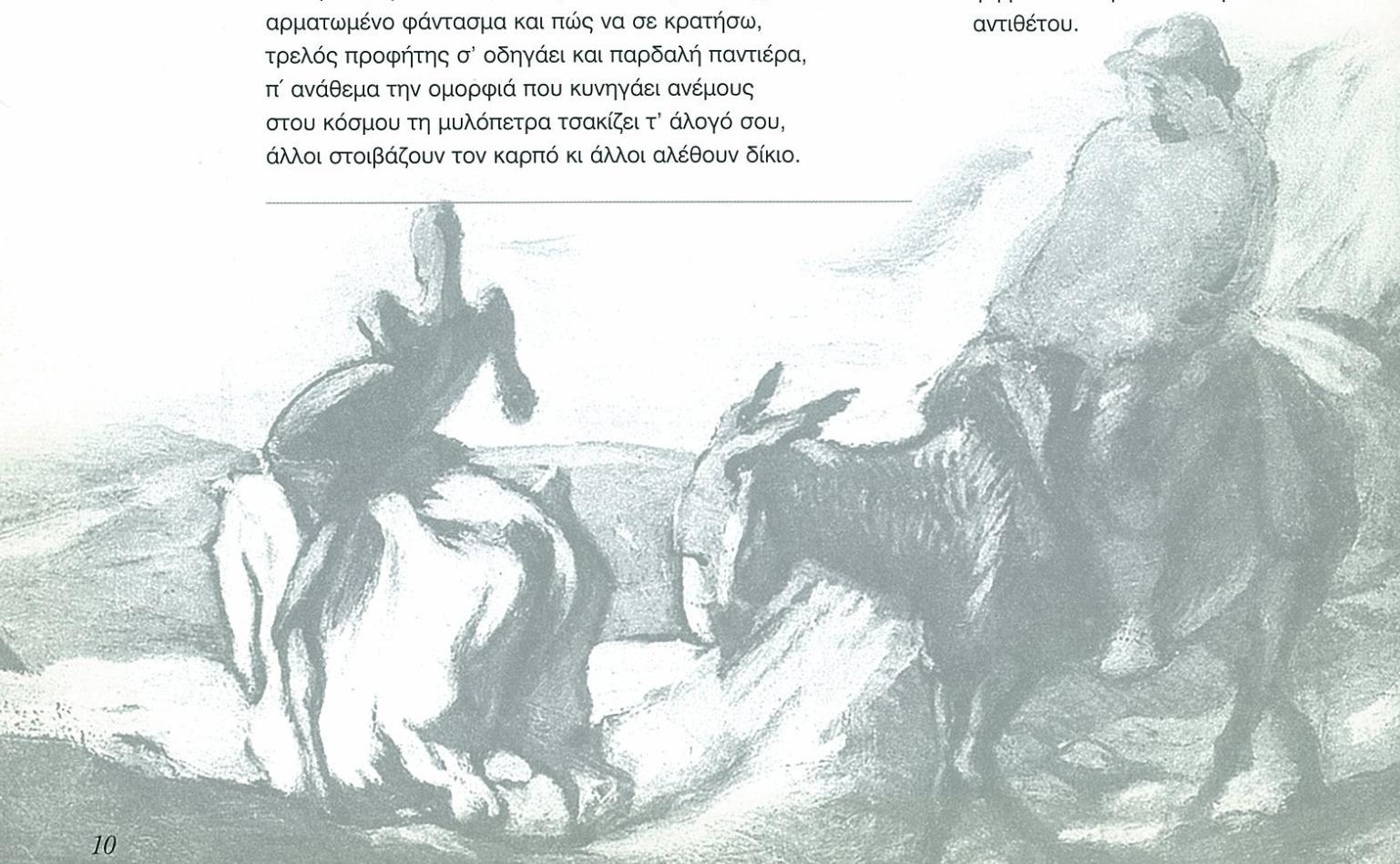
## Διαμαντής Αξιώτης

«Ο άρχοντάς μας κόντευε τα πενήντα. Ήταν γερό κόκαλο...»  
Πίστευε πως υπάρχει μια θετική και μια αρνητική τρέλα.  
Θετική όταν αποδεχόταν το γεγονός ότι ήταν διαφορετικός.  
Αρνητική όταν έπρεπε να συμπεριφέρεται όπως όλοι οι άλλοι.

## Γιώργος Γεωργούσης

### ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ ΑΝΕΜΟΥΣ

Λίβας καφτός στον ύπνο σου κι ανάβει τ' όνειρό σου,  
δίνεις τ' ανέμου δυο σπαθιές και τ' όνειρο στο χρόνο  
αρματωμένο φάντασμα και πώς να σε κρατήσω,  
τρελός προφήτης σ' οδηγάει και παρδαλή παντιέρα,  
π' ανάθεμα την ομορφιά που κυνηγάει ανέμους  
στου κόσμου τη μυλόπετρα τσακίζει τ' άλογό σου,  
άλλοι στοιβάζουν τον καρπό κι άλλοι αλέθουν δίκιο.



## Ηλίας Γκρης

### ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗ

Το παρελθόν σου πόλη νυχτωμένη  
Όσα υπήρξες παιδιά λωλούς ιππότες  
Κοιμίζει στα μέσα ερείπια. Κι όταν

Τρίξει το κορμί σου πόρτα καπηλειού  
Σε κλέβει ο ύπνος φάντασμα Δον Κιχώτη  
(...)

## Κώστας Γεωργουσόπουλος

Ο στίχος του Κώστα Ουράνη:  
«Οι Δον Κιχώτες παν μπροστά κι  
οι Σάντσοι ακολουθάνε» μου φαίνεται πως ανταποκρίνεται στην  
αλήθεια, αλλά υπό την επήρειαν  
του έτους Αϊνστάϊν η σχετικότητα  
με υποχρεώνει να λάβω υπόψη μου και την πιθανότητα του  
αντιθέτου.

## Γιάννης Ζέρβας

Ποτέ μου δεν τους χώνεψα αυτούς  
μούγκρισε ο Σάντσο Πάντσα  
πρώτη φορά στη Μύκονο, με βισσινί μαγιό  
τείνοντας απειλητικά ένα καλαμάκι  
σε κάτι ανεμιστήρες. Πίσω του  
το ηλιοβασίλεμα μίκραινε ολοένα  
τη σκιά των ανεμόμυλων.

## Γιώργος Χ. Θεοχάρης

### Don Miguel de Cervantes Quixote

Τ' όχανο απ' το σκουτάρι του στον Έπαχτο σκουριάζει  
κι η άκρη απ' το κοντάρι του μελάνι στάζει.

Τέσσερις αιώνες συγγραφέας κι ιππότης.

Η αυτού εξοχότης

Δον Μιγκέλ ντε Θερβάντες Κιχώτης

## Βερονίκη Δαλακούρα

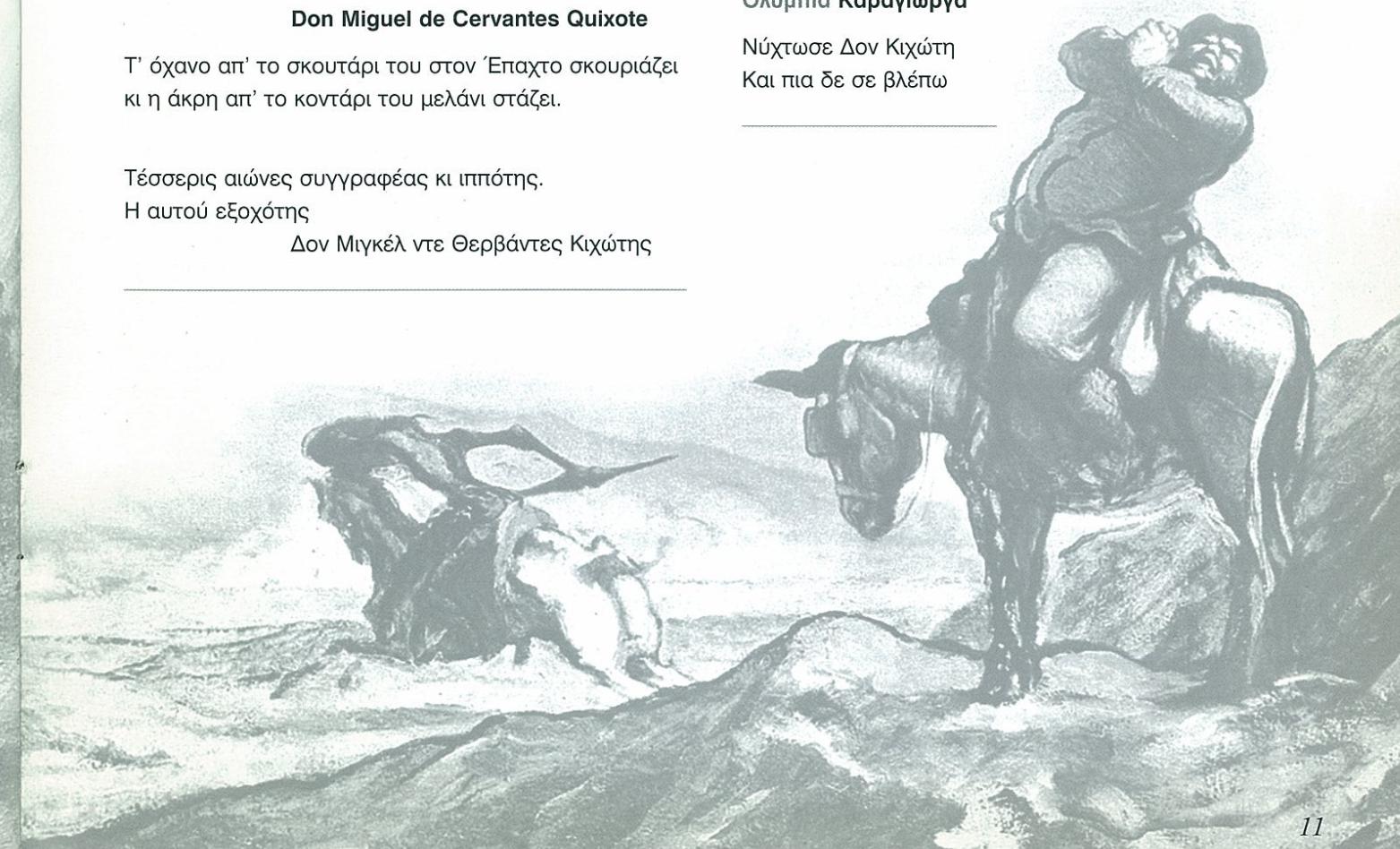
Ανάμνηση από το ταξίδι στη Μάντσα το καλοκαίρι του '90: στο σπίτι της Δουλτσινέας με το υπέροχο αίθριο, το πλήθος των δωματίων και τα λουλούδια, δυο Γιαπωνέζες κοιτάζουν με συγκίνηση και θαυμασμό το βιβλιαράκι τους. Ο Δον Κιχώτης ή κάποιος Οδηγός.

## Φίλιππος Δρακονταειδής

Περί το λυκαυγές (προ ετών), άκουσα πατήματα στον κήπο του νου μου. Από το παράθυρο είδα πως ο Δον Κιχώτης είχε φτάσει επιτέλους. Μαζί του ο Σάντσο Πάντσα. Πίσω τους, ο στραπαρισμένος στη Ναυμαχία της Ναυπάκτου Θερβάντες. Από εκείνη την ημέρα έχω τεθεί στην υπηρεσία τους.

## Ολυμπία Καράγιωργα

Νύχτωσε Δον Κιχώτη  
Και πια δε σε βλέπω



## Καλωσορίζοντας τα νέα μέλη

Η Γενική Συνέλευση του Απριλίου 2005, υπερψήφισε, μεταξύ των υποψηφίων τακτικών μελών της Εταιρείας Συγγραφέων, τους: Χρήστο Γιανναρά, Ηλία Γκρή, Βασίλη Διοσκουρίδη, Ισμήνη Καπάνταη, Ολυμπία Καράγιωργα, Κώστα Κατσουλάρη, Αργυρώ Μαντόγλου, Χρήστο Μπουλώτη, Μάκη Πανώρο, Τάσο Ρούσσο, Μάνο Στεφανίδη, Φαίδωνα Ταμβακάκη, και Ανταίο Χρυσοστομίδη.

Ακολουθεί ένα σύντομο βιογραφικό και ένα δείγμα από ή για τη δουλειά τους, που θεωρήθηκε ως ελάχιστη όσο και αναγκαία θερμή χειραφία για το καλωσόρισμα. Ο χώρος ωστόσο του «ενημερωτικού Δελτίου» δεν επαρκεί για όλους. Τηρήθηκε αλφαριθμητική σειρά σε συνδυασμό με την ανταπόκρισή τους στο αίτημά μας για παροχή σχετικού υλικού. Οι υπόλοιποι θα παρουσιαστούν στο επόμενο Δελτίο.

### Ηλίας Γκρής



Κατάγεται από την Κρέστενα Ηλίας. Γεννήθηκε το 1952 και σπούδασε οικονομικά. Από το 1975 ασκεί τη δημοσιογραφία σε διάφορα έντυπα και στη δημόσια τηλεόραση όπου έκανε και εκπομπές ιστορικού περιεχομένου. Έχει εκδώσει έξι ποιητικές συλλογές, πεζογραφία, ανθολογίες και μελετήματα. Με την τελευταία πρόσφατη ποιητική συλλογή του Αλφείος πρόγονος, Μεταίχμιο, 2005, η οποία εκδόθηκε δώδεκα χρόνια μετά την προηγούμενη συλλογή του και περιλαμβάνει ποιήματα ωριμότητας, τόσο ως προς τις αισθητικές αναζητήσεις όσο και ως προς τη φιλοσοφική εναπέντιση του έξω κόσμου, σφραγίζει αποτελεσματικά ένα τέταρτο και πλέον του αιώνα στη δημιουργική πορεία του ποιητή. Το πολυπρόσωπο ποιητικό του υποκείμενο, κινεί και ανατροφοδοτεί την έμπνευσή του δίνοντας μία νέα αλλά ευανάγνωστη εικόνα των προθέσεών του. Η προσωπική του μυθολογία εκτείνεται μέχρι την αρχαία Ελλάδα με την ενεργοποίηση μυθικών προσώπων όπως οι Ηράκλειτος, Επίκουρος Πύρρων, κ.λπ., αλλά και συναντιέται με εμβληματικές προσωπικότητες της σύγχρονης ελληνικής ιστορίας, όπως οι Κολοκοτρώνης, Καραϊσκάκης κλπ.



### Βασίλης Διοσκουρίδης

Γεννήθηκε το 1941 στην Αταλάντη Λοκρίδας. Σπούδασε Νομικά στο Πανεπιστήμιο Αθηνών. Ξεκίνησε με τη δημοσίευση κριτικών κειμένων στα περιοδικά Δοκιμασία και Λέξη. Από το 1978 ως το 1997 διηγήθηκε το περιοδικό Εκηβόλος. Έχει συνεργαστεί με το θέατρο και με τον κινηματογράφο, έχει εργαστεί ως επιμελητής εκδόσεων, ενώ παράλληλα ασχολείται με την μετάφραση.

Απόσπασμα από κείμενό του:

«Σημειώνοντας ότι ... ο Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης πάλι μοιράζεται μαζί του (με τον Γ. Ιωάννου) – ιδίως και άλλοι, όμως όχι τόσο δραστικά – το στοιχείο τούτο, έρχομαι προς το παλαικό στοιχείο της πεζογραφίας του – κατά την έννοια του όρου αυτή: πως τείνει (εάν εκούσια ή ακούσια, τούτο δεν φαίνεται) να παλαιώνει τη γλώσσα του δηλαδή να τρίβει, να φθείρει, να θαμπώνει, να μουχρώνει, να σκουριάζει, να μαυρίζει, να πολυκαρπίζει το λεκτικό του με αποτέλεσμα ένα παλαικό (κατά την ειδική έννοια: όχι έτοιμο) και χαμηλό και ταπεινό και απέριττο ύφος. Το βασικό γνώρισμα του στοιχείου τούτου είναι ένα αίσθημα καπνιστόχανθου χρώματος.»

«Γιώργος Ιωάννου: στοιχεία της πεζογραφίας του», περ. Η λέξη, τεύχ. 39



### Ισμήνη Καπάνταη

Γεννήθηκε στην Αθήνα το 1939. Έχει εκδώσει έξι μυθιστορήματα, δύο λευκώματα και ένα παιδικό βιβλίο. Έχει μεταφράσει σημαντικούς ένους συγγραφείς. Πολλά βιβλία της έχουν μεταφραστεί σε γλώσσες. Έχει τιμηθεί με το βραβείο Χριστιανικών Γραμμάτων και το βραβείο Ουράνη της Ακαδημίας Αθηνών.

«Οι επτά νουβέλες που απαρτίζουν το Επτά φορές το δαχτυλίδι είναι ένα έργο τολμηρό. Εισβάλλει ηρωικά στον χώρο της τουρκοκρατίας, τον αλωνίζει και ξαποσταίνει με μια κορώνα – προς Θεού! όχι μελοδραματική, απλώς ως επιστέγασμα – την ωριμότερη, την αριστοτεχνικότερη και την περισσότερα από τις επτά υποσχόμενη. Όριμο και πλούσιο ταλέντο που εκδηλώνεται εικονογραφικά, παίζοντας συχνά το παιχνίδι ενός ευέλικτου κινηματογραφικού φακού. Πως λοιπόν να μην είναι ένα έργο οδυνηρά παράτολμο, όταν δεν διστάζει, μέσα από μιαν άνιση βιβλιογραφία, να περπατήσει για τετρακόσια ολόκληρα χρόνια στους δύσβατους και ανεξερεύνητους χώρους της πιο ξεφωνημένης, αλλά και της πιο αδικημένης, σε γνωριμία, από τις τρεις μεγάλες ενότητες του ιστορικού μας παρελθόντος;»

Απόσπασμα από κείμενο του Άλκη Αγγέλου για το μυθιστόρημά της Επτά φορές το δαχτυλίδι (Βήμα 19 Νοεμβρίου 1989)



### Ολυμπία Καράγιωργα

Το ποιητικό έργο της χαρακτηρίζεται από μια γνήσια λυρικότητα σε συνδυασμό με την λιτότητα και την ακρίβεια, την ευαισθησία για τα υπαρξιακά και τα κοινωνικά προβλήματα, για την παράδοση και για τις ανθρώπινες αξίες που αποτελούν την ύλη (διερεύνηση, προβληματισμό, αναζήτηση) του καλλιτεχνικού της έργου, και ιδίως η προσήλωση στη γλώσσα και στην ιστορικότητα του ποιητικού λόγου. Εξαιρετικές είναι επίσης οι μεταφράσεις της (Λόρκα, Ντουέντε, Λάρενς, Ουάιλντ, Καμύ, Καλιγούλας η οποία βραβεύτηκε από την Εταιρεία Ελλήνων Μεταφραστών, αλλά και αρχαίων κλασικών). Οι προσωπογραφίες της για την Βιρτζίνια Γούλφ τον Γιώργο Σαραντάρη και τον Νιζίνσκι, είναι μοναδικές και τα τελευταία βιβλία της Αίγυπτος, πατρίδα της καρδιάς μου, και Η Λέρος της Ολυμπίας, συναρπαστικά, πρωτότυπα και άκρως ενδιαφέροντα.

Λεωφόρος Κηφισίας, Ψυχικό

«Άν καρφώσω ένα στιλέτο στη Σιωπή

Θα τρέξει αίμα;

ρωτώ τον άδειο ουρανό

καθώς περνώ ανάμεσα στ' αυτοκίνητα

αφηρημένα

Μα σκέφτομαι πως ο ουρανός δεν είναι άδειος:

Τόσα υψωμένα μάτια

τόση σκυμμένη προσευχή....

Ούτε η Σιωπή

Έτοιμος πάντα να χυθεί μόλις αγγίξεις, ο πόνος

Που ορκίστηκε να μη μιλήσει.

Από την συλλογή Τα μάτια του Έρωτα

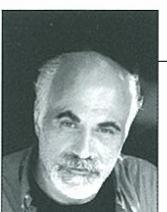


### Αργυρώ Μαντόγλου

Σπούδασε φιλοσοφία της τέχνης και δημιουργική γραφή στο Λονδίνο, όπου επίσης παρακολούθησε σεμινάρια εκπαίδευσης μεταφραστών και διερμηνέων. Εργάστηκε στο Ραδιοφωνικό Σταθμό του Λονδίνου (London Greek Radio) και στο Express Publishing (Συγγραφή εκπαιδευτικών βιβλίων και απλοποιημένων λογοτεχνικών έργων για εκμάθηση της Αγγλικής γλώσσας). Είναι τακτική συνεργάτης στο ένθετο για το βιβλίο «Βιβλιοθήκη» της εφημερίδας «Ελευθεροτυπία». Έχει εκδώσει πεζογραφία και ποίηση καθώς και μεταφράσεις ξένων λογοτεχνικών βιβλίων.

«(...) Συγνώμη αν εκτρέπομαι. Δεν μπορώ να σου πω ποια είμαι, παρά μόνο αν σου πω γιατί είμαι αυτή που είμαι. Δεν μπορώ να σε βοηθήσω να μετρήσεις την απόσταση παρά μόνο αν μάθουμε κι οι δυο που στεκόμαστε. Θα το μάθουμε κάποτε. Αν όχι σ' αυτό το βιβλίο στο επόμενο ή μπορεί σε κάποιο άλλο που θα φέρει η ζωή μας γράφει. Κάθε ιστορία που ζούμε αλλάζει την ιστορία.»

Απόσπασμα από το μυθιστόρημά της Βλέφαρα με ταυτούχη



### Χρήστος Μπουλώτης

Σπούδασε αρχαιολογία, πάνω στο αντικείμενο της οποίας έχει αναπτύξει λαμπρή καριέρα. Παράλληλα ασχολείται σοβαρά και με τη λογοτεχνία.

Ο κύριος Τάκης Σινόπουλος,  
εν Περισσώ  
Α'



### Κώστας Κατσουλάρης

Γεννήθηκε στην Άρτα το 1968. Σπούδασε οικονομικές επιστήμες στην Αθήνα και Κινηματογράφο στο Παρίσι. Έχει εκδώσει 3 μυθιστόρηματα και 1 νουβέλα. Έχει μεταφράσει πολλούς Γάλλους συγγραφείς. Γράφει κριτικές και παρουσιάσεις βιβλίων στην εφημερίδα «Το Βήμα της Κυριακής».

«Τους αγαπάω τους ανθρώπους μου. Με τα ματάκια τους να μικραίνουν σαν γελάνε και τα χέρια τους να σπαταλούνται σε συνεχείς ακανόνιστες κινήσεις. Τους αγαπάω γιατί μου μοιάζουν. Όταν έρχονται ή όταν φεύγουν, είτε μιλούν είτε σωπάνουν, κατσουφιασμένοι ή χαρούμενοι, μου μοιάζουν.»

# Μνήμες

Οι άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών, φεύγουν από τη ζωή, πολλοί μάλιστα πριν από την άρδα τους, άλλα δεν παύουν να βρίσκονται ανάμεσα σ' αυτούς που τους γνώρισαν και έγιναν κληρονόμοι και συνεχιστές του έργου τους. Η ανάγκη και η ικανοποίηση να τους έχουμε για πάντα κοντά μας εκδηλώνεται με πολλούς τρόπους. Σ' αυτόν εδώ τον περιορισμένο χώρο, αναφερόμαστε σε μερικούς από τους αποδημήσαντες τον τελευταίο καιρό.

*Mia akóma odunηρή eíðoði μας πρόλαβε προ των πυλών του τυπογραφείου.*

Δύο, αρκετά νέοι άνθρωποι μας έφυγαν με τραγικό τρόπο από τη ζωή:

**Ο Βασίλης Ιωακείμ.** (1953 – Οκτώβριος 2005). Ένα από τα πρόσφατα μέλη της Εταιρείας μας. Δημιουργικός διηγηματογράφος και δραστήριο άτομο στο χώρο της κοινωνίας και της τέχνης γενικότερα.

**Ο Ηλίας Λάγιος.** (1958 - Οκτώβριος 2005) Δεν ήταν μέλος μας αλλά υπήρξε ιδιαίτερα αγαπητός ανάμεσα μας. Ένας έξοχος ποιητής, από τους πιο γνήσιους και πιο δημιουργικούς της γενιάς του.

## Ο Νίκος Μπελογιάννης για τη ΔΙΔΩ ΣΩΤΗΡΙΟΥ

Η Διδώ και η ζωή στη φύση

Στις αρχές της δεκαετίας του 60 η Διδώ άρχισε να διακατέχεται απ' το άγχος, ότι είχα εξελιχθεί σε "παιδί της πολυκατοικίας", κλεισμένος δέκα μήνες το χρόνο στους τοίχους του διαμερίσματος στην οδό Κοδριγκτώνος και τους υπόλοιπους δύο σε εξοχές όχι πιο μακρύνες από την Μαγκουφάνα (τη σημερινή πολυκατοικιούπολη της Πεύκης). Έτσι, το πρώτο καλοκαίρι που βρεθήκαμε στην Αγίανα –που τότε ήταν πρωτόγονο νησί- αποφάσισε ότι έξη ώρες μακροβύτια και τέσσερις ποδήλατο τη μέρα δεν αρκούσαν και έπρεπε να σκληραγγηθώ. Όταν παρατήρησε για λίγες μέρες, απέναντι απ' το σπίτι, όλη την πιτσιρικαρία της περιοχής να έχει για προσφιλές παιχνίδι το να ανεβαίνει με φόρα σε μια ξερολιθιά και από κει να συνεχίζει με αναρρίχηση σε μια μεγάλη μυγδαλιά, με πήρε με το ζόρι να δοκιμάσω κι εγώ το άθλημα. Στις έντονες αντιρρήσεις μου για την ευστάθεια της ξερολιθιάς απάντησε πάρινοντας φόρα να ανεβεί εκείνη στη μάντρα, αγνοώντας τη διαφορά βάρους που υπήρχε ανάμεσα σε μια τροφαντή συγγραφέα και σ' έναν δεκάχρονο σπόρο. Η ξερολιθιά υποστήριξε τις απόψεις μου και όχι τα κιλά της Διδώς, η οποία βρέθηκε για δεκαπέντε μέρες με νάρθηκα στο πόδι από δύο κοτρώνες που της ράγισαν δυο-τρία δάχτυλα. Έκτοτε αφέθηκα απερίσπαστος, άνευ άνωθεν παρεμβάσεων, να απολαύσω την πεντακάθαρη τότε- θάλασσα της Αγίανας και το ποδήλατο σους δρόμους χωρίς αυτοκίνητα.

## Ο Νάνος Βαλαωρίτης για τον JACQUES LACARRIERE

Ο Ζακ Λακαριέρ ήταν για μας στην Ελλάδα, ένας σύνδεσμος με τον κόσμο των Γαλλικών Γραμμάτων, και ήταν ο τελευταίος σημαντικός συγγραφέυς να ενδιαφερθεί για τη γλώσσα τη λογοτεχνίας και τον κόσμο μας εδώ, από τους απλούς ανθρώπους έως τους διανοούμενους και συγγραφείς. Το βιβλίο του 'Ένα Ελληνικό Καλοκαίρι' άφησε εποχή. Εισήγαγε τους Γάλλους μεταπολεμικά σε μια Ελλάδα που έβγαινε από τις οδυνηρές εμπειρίες των δύο πολέμων του παγκόσμιου και του εμφύλιου. Έδωσε ένα τόνο ανυψωτικό και χαρούμενο σε μια πληγωμένη ακόμα χώρα, κάτι που χαρακτηρίζει την πολύ λυρική του πρόζα ούτως ή άλλως. Ο ίδιος με το παρουσιαστικό του τα ξανθά μαλλιά του και το αγγελικό του πρόσωπο απέπνεε πάντοτε έναν αέρα νεότητας και αισιοδοξίας, που το είχαμε πολύ ανάγκη τότε. (...)

Τον βλέπω να πετάει με τα φτερά του Ίκαρου στο Δρόμο του Ήλιου, όπως λέει ο Rimbaud

Elle est retrouvée  
Quoi? L' Eternité  
C'est la mer allée  
Avec le soleil

(αποστάσματα από εκτενέστερο κείμενο του Νάνου Βαλαωρίτη)

Η Εταιρεία Συγγραφέων απέστειλε στις εφημερίδες την παρακάτω ανακοίνωση:

«Η Εταιρεία Συγγραφέων εκφράζει τη βαδιά οδύνη της για τον απρόσμενο δάνατο του επίτιμου μέλους της Ζακ Λακαριέρ, μιας σουουδαίας προσωπικότητας των Ευρωπαϊκών Γραμμάτων. Γνήσιος λάτρης του ελληνικού πολιτισμού αλλά και της ελληνικής φύσης και εξαίρετος μεταφραστής, ο Λακαριέρ αποτελούσε ένα στέρεο κρίκο της ελληνο-γαλλικής φιλίας. Η Εταιρεία Συγγραφέων θα τιμά πάντα τον άνθρωπο και το πνεύμα του».

## Η Ρούλα Κακλαμάνη για την TATIANA ΓΚΡΙΤΣΗ ΜΙΛΛΙΕΣ

Ανάμεσα στους διακεριμένους που έφυγαν αυτή τη χρονιά, και η Τατιάνα Γκρίτση Μιλλιές. Εκείνη από τα ιδρυτικά μέλη της Εταιρείας συγγραφέων που ξεκίνησε πρώτη, καλώντας και μαζεύοντας ένα ένα τα πρόσωπα στα οποία πίστευε για μια συνένωση με προσδοκίες που δικαιώνονται. Δεν της άρεσαν τα πολλά λόγια, και οι κούφιες ρητορείες. Τολμηρή και ασυμβίβαστη, πέρασε τη ζωή της προσφέροντας αγάπη, κατανόηση και πρακτική στήριξη σε πολλούς πνευματικούς ανθρώπους και καλλιτέχνες. Παρουσιάστηκε στα ελληνικά γράμματα με τη Σωτή της θάλασσας του Γάλλου αντιστασιακού Βερκόρ το 1943, που μετέφρασε και κυκλοφόρησε δακτύλιογραφημένη κρυφά, μέσα στην κατοχή, και ως συγγραφέας το 1945 με δύο αντιστασιακά διηγήματα. Το πρώτο της βιβλίο Πλατεία Θησείου εκδόθηκε το 1947 και από τότε, κάθε δυο τρία χρόνια κυκλοφορούσε ένα νέο βιβλίο: Μυθιστορήματα, διηγήματα, εθνογραφίες, κριτικές, παραμύθια. Πολλά άρθρα και αξιόλογη λογοτεχνίκη και εικαστική κριτική στον ημερήσιο και τον περιοδικό Τύπο. Ασχολήθηκε με τη μουσική, το χορό, το τραγούδι, τη γλωσσαρική. Δεν θεώρησε τον εαυτό της άλλο από συγγραφέα. Η συνέργασί της με τα διάφορα κραδασμούς, τους τριγμούς και τους ελάχιστους κελαηδισμούς της γενιάς μας ή φωνή του, λιτή, απέριττη, συχνά γυμνή από περίτεχνους βοκαλισμούς, άλλοτε τραγική άλλοτε τραυματισμένη και άλλοτε ειρωνική, πάντοτε βαρύνουσα, υπεύθυνη και μετρημένη, μελετούσε τα «λαμπρά παλικάρια» και θρηνούσε ή φώναζε στην «έρημη γη». Η σωτή του, ακόμη πιο βαρύνουσα, μεγάλωνε, σ' όσους είχαν συνείδηση και τύψεις, το φορτίο της ενοχής για όσα αμέλησαν, αποσιώπησαν, κουκούλωσαν, έθαψαν ή ψυχρά δολοφόνησαν. Καρφώνοντας τα ποιήματά του ο Αναγνωστάκης στη μαλθακή σάρκα της υπνώτουσας εποχής μας, άφησε εκεί τον τύπο των ήλων, και πάντα αισιόδοξος, ήλπιζε σε κάποια έστω ανάσταση, αφύπνιση, έγερση, αφού η επανάσταση πέταξε πλέον μακριά.

## Ο Γιώργος Μαρκόπουλος για τον ΜΙΛΤΟ ΣΑΧΤΟΥΡΗ

Ο Μίλτος Σαχτούρης (ιδιαίτερα στις συλλογές Με το πρόσωπο στον τόχο, Όταν σας μιλώ, Τα φαντάσματα ή η χαρά στον άλλο δρόμο, Ο περίτατος, Τα στύματα, και Η σφραγίδα ή η όγδοη σελήνη, οι οποίες αποτελούν κατά την άποψή μου και τον κύριο κορμό του έργου του), αξιοποιώντας τις σπάνιες ευρηματικότητας εμπνεύσεις που του εξασφάλισε η υψηλής ποιότητας ποιητική του προσωπικότητα, καθώς και το έμφυτο, βιωματικό – δημιουργικό του άγχος, «μεταχειριζόμενος» με απόλυτη προσοχή και εξ αποστάσεως τον υπερρεαλισμό αλλά και εκμεταλλεύμενος ταυτοχρόνως τις δυνατότητες που του προσέφεραν οι μεταφορές του Ιβάν Γκόλ και του Γκέοργκ Τράκλ είτε η δυναμική της γλώσσας του Ντύλαν Τόμας, κατάφερε μέσα από τους στίχους του να μας «αποκαλύψει το κακό» που ενεδρεύει σε κάθε μας κίνηση, να μεγεθύνει την σκιά του φόβου και τον τρόμο.

Ως εκ τούτου, μας παρέδωσε μια ποίηση συμβόλων, μια ποίηση όπου η ένταση της δηλώνεται μέσα από τις ισχυρές ικανότητες των χρωμάτων (και όχι τόσο των λέξεων), μια ποίηση όπου άνθρωποι, φυτά, ζώα, καθώς και όλα τα άλλα στοιχεία της φύσης στις πιο ετερόκλητες εκδοχές τους, έρχονται να συμπληρώσουν μια «παραδείσια αποκάλυψη», λες. Και τούτο ακόμη: στους στίχους του, κάτι το απροσδιόριστο πλανάται και μαζί ένας κόσμος ονειρώδης, ένας κόσμος παραίσθησης, αφού ο ποιητής ο ίδιος, άλλοτε με διαθέσεις απρόβλεπτες, ταχυδακτυλουργού, με καρδιά τρελού λαγού, χοροπηδητή και πανικόβλητη, με μια παιδικότητα αφοπλιστική, με μια νοσταλγία ουρανού στην αργόσυρτη ματιά του, τον κινέ. Και μέσα μάλιστα από μια σκηνική διάταξη απαρεγκλίτως σταθερή, μεταφέροντάς μας έτσι τις μύχες εντάσεις μιας ψυχής ακαταπαύστως αιμάσσουσας εκ γενετής πληγωμένης, κατά τρόπο αξεπέραστο, ιδιαίτερα, αναγνωρίσιμο και δυναμικό.

## Η Κατερίνα Ζαρόκωστα για την ΑΛΟΗ ΣΙΔΕΡΗ

Η Αλόη Σιδέρη ήταν εβδομήντα πέντε χρονών, όταν έφυγε από τη ζωή, αλλά κανές από όσους την γνώριζαν δεν θα σκεφτόταν να την πει «γλυκιωμένη». Η δροσιά της σκέψης της, μια ιδιαίτερη χάρη στην κίνηση, το περιπατικό και τρυφερό χαμόγελο, το έξυπνο, γρήγορο βλέμμα απέτρεπαν τον χαρακτηρισμό. Ολιγόλογη και ακριβής. Σαν την ποίηση της: καθαρά λυρική, χωρίς ψινύθια συναισθηματισμού. Σαν το μεταφραστικό της έργο: πιστό και συγχρόνως πρωτότυπο, σφύζοντας από γλωσσικούς χυμούς, δροσερό, παρ' ότι συχνά είχε να κάνει με κείμενα σκονισμένα από τους αιώνες και τα πανεπιστημιακά σπουδαστήρια. Επί πλέον η διδασκαλική και συνδικαλιστικ

## Οι συγγραφείς... διδάσκουν

**H** Εταιρεία Συγγραφέων, το ΕΚΕΒΙ και το ΕΚΕΜΕΛ συνδιοργανώνουν αμειβόμενα εργαστήρια συγγραφικής τέχνης με θέμα: 1. Μυθιστόρημα 2. Διήγημα 3. Ποίηση 4. Δοκίμιο-κριτική και 5. Παιδικό βιβλίο. Τα εργαστήρια θα γίνονται 2 φορές το χρόνο (15 Ιανουαρίου - 30 Μαρτίου και 1η Οκτωβρίου - 15 Δεκεμβρίου) θα είναι διάρκειας 10 βδομάδων με 4 ώρες διδασκαλίας εβδομαδιαίως, ενώ το γενικό συντονισμό και την παρακολούθηση αναλαμβάνει ο κ. Στρατής Χαβιαράς, που έχει διευθύνει αντίστοιχα εργαστήρια συγγραφής μυθιστορήματος στο Χάρβαρντ και το ΕΚΕΜΕΛ.

Όσοι επιθυμείτε να διδάξετε, παρακαλείσθε να αποστείλετε στο ΕΚΕΒΙ (Αθ. Διάκου 4, Αθήνα 117 42, υπ' όψιν κας Καραμπίνη τηλ. 210-9200.347) σύντομο βιογραφικό και πρόταση διδασκαλίας μίας σελίδας **μέχρι 30/11/2005**. Προηγούμενη εμπειρία θα συνεκτιμηθεί.

### Υποδοχή νέων μελών

Η Εταιρεία διοργανώνει μια μικρή **δεξίωση** για την υποδοχή των νέων μελών, η οποία θα γίνει τη **Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου 2005** στο Θεατρικό Μουσείο (Πνευματικό Κέντρο Δήμου Αθηναίων, Ακαδημίας 50) και ώρα 19.30'. Εκεί θα διανεμηθεί και το Ημερολόγιο, καθώς και ο νέος κατάλογος των μελών. Είστε όλοι ευπρόσδετοι. Δεν θα ακολουθήσει ειδική πρόσκληση.

### Απονομή Βραβείου Εταιρείας

Με αφορμή τη συμπλήρωση 25 χρόνων λειτουργίας, η Εταιρεία προγραμματίζει σχετική εκδήλωση στο Μουσείο Μπενάκη στα μέσα Φεβρουαρίου 2006 στην οποία θα προσκληθεί να παραστεί και ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας. Στην ίδια εκδήλωση θα γίνει και η απονομή του βραβείου της Εταιρείας Συγγραφέων. Για τις λεπτομέρειες θα ενημερωθείτε εν καιρώ.

### Ημερολόγιο

Το Ημερολόγιο της Εταιρείας για το 2006 με θέμα «400 χρόνια Δον Κιχώτης», θα εκδοθεί μέχρι τα μέσα Νοεμβρίου από τις Εκδόσεις της Εστίας, οι οποίες επιμελούνται και τον νέο κατάλογο των μελών μας. Το ημερολόγιο θα έχει, ανά εβδομάδα, παραστάσεις από διάφορες εκδόσεις του Δον Κιχώτη, παραθέματα από το έργο και κρίσεις μεγάλων συγγραφέων γι' αυτό.

## Οι συγγραφείς... στις φυλακές

**H** ιδέα της κοινωνικής προσφοράς των συγγραφέων με επισκέψεις στις φυλακές συνάντησε τη θερμή υποδοχή του υπουργείου Δικαιοσύνης. Ήδη έγινε μια πρώτη επισκεψη μελών του Δ.Σ. στις Γυναικείες Φυλακές Κορυδαλλού, ενώ αναμένεται έγκριση και από τις αντίστοιχες Ανδρικές. Οι αρμόδιοι των φυλακών μας τόνισαν αφενός ότι η αυτονόητη επιφυλακτικότητα των κρατουμένων απαιτεί λίγο χρόνο για να παραμεριστεί, κι αφετέρου ότι η ανάγκη τους για τακτική επαφή και συζήτηση είναι μεγάλη. Σημειωτέον ότι πολλές κρατούμενες διαβάζουν και μερικές γράφουν, ενώ υπάρχει και βιβλιοθήκη. Η σκέψη, λοιπόν, είναι να γίνονται κάποιες δίωρες συναντήσεις-συζητήσεις (σε απογευματινές ώρες) ανά 10 – 15 μέρες, χωρίς να υπάρχει περιορισμός στον αριθμό των επισκέψεων εκ μέρους του ίδιου συγγραφέα. Πιστεύοντας ότι η εμπειρία θα είναι επωφελής και για όσα μέλη μας θελήσουν να συμμετάσχουν, σας καλούμε να δηλώσετε συμμετοχή στο πρόγραμμα των εθελοντικών αυτών επισκέψεων και να μας υποβάλλετε τις σχετικές σκέψεις και προτάσεις σας μέχρι τα τέλη Δεκεμβρίου ώστε να μπορέσουμε να οργανώσουμε ένα άρτιο πρόγραμμα.



Θωμάς Σκάσσης

### Ψήφισμα για το εκκλησιαστικό Πανεπιστήμιο

Το Δ.Σ. της Εταιρείας εξέδωσε ομόφωνα και απέστειλε στις εφημερίδες το εξής ψήφισμα:

«Η Εταιρεία Συγγραφέων παρακολουθεί με ανησυχία την απόπειρα νοθεύσεως των ακαδημαιών θεσμών της παιδείας και της πνευματικής ζωής της χώρας που επιχειρείται με τη δημιουργία των κατευθυνόμενων εκκλησιαστικών Πανεπιστημίων. Το Δ.Σ. της Εταιρείας Συγγραφέων εκφράζει την αντίθεσή του στην αναβίωση πιστοποιητικών εκκλησιαστικών φρονημάτων και άλλων ανελεύθερων μεθοδεύσεων σε μια εποχή που περίσσεψαν οι πάστης φύσεως συγχύσεις».

Αθήνα, 29 Σεπτεμβρίου 2005